

Kaldskapellanier. Der henvises bl. a. til, at Lønningen er den samme, og at det er uheldigt at have flere Kategorier af Hjælpepræster. Kommissionen har ikke ment at kunne tage Stilling til dette Spørgsmaal.

Til § 7 (ny § 6).

Stillingerne for Sognepræster, der tillige er Lærere i Folkeskolen, er efter de gældende Bestemmelser lønnede i 2. Lønningsklasse, der i Forslaget omfattes af 3. Lønningsklasse. Den særlige Bestemmelse om Lønningen er herefter overflødig.

Til § 8 (ny § 7).

Hjælpepræsternes Forhold er behandlet i Kommissionens foreløbige Betænkning for Sommeren 1944. Der er der stillet Forslag om, at der i Stedet for det sædvanlige Honorartillæg — dengang 25 pCt. — tillægdes Hjælpepræsterne et Tillæg, svarende til de sædvanlige Tjenestemandstillæg (Stedtillæg, Reguleringstillæg, midlertidigt Tillæg og Børnetillæg) med Fradrag af, hvad der pr. 1. Juli vilde være blevet ydet i Reguleringstillæg til en Grundløn af samme Størrelse som det paagældende Honorar. Denne Ordning var dog af midlertidig Karakter.

Fra et Udvalg af Hjælpepræster har Kommissionen modtaget en Henvendelse, hvori Hjælpepræsternes Lønning foreslaas sat til 3600 Kr. aarlig, stigende hvert Aar med 300 Kr. indtil 4500 Kr. Hertil tænkes formentlig føjet de sædvanlige Tjenestemandstillæg. Kommissionen kan ikke anbefale en saadan Aflønning, der vilde bringe Hjælpepræster op paa en Lønning, der i Perioder endog ligger over den foreslaaede Lønning for Kaldskapellaner. Som anført i den foreløbige Betænkning bør man ikke give Hjælpepræstens Stilling en permanent Karakter, saaledes at man derved paa kunstig Vis udskyder Oprettelsen af en selvstændig Præstestilling, der besættes paa normal Maade. Hjælpepræstestillingen er en rent midlertidig Stilling for en personlig Hjælper for en Præst, der midlertidig trænger til saadan Hjælp, og som Uddannelsesstilling for den unge Præst, før han overgaar til selvstændig Præstegerning. Man foreslaar imidlertid, at Grundbeløbet forhøjes til 2700 Kr., og under Hensyn til den Ændring, der er sket i Reguleringstillæggets Størrelse, foreslaar man, at dette Tillæg fremtidig ydes Hjælpepræsterne fuldt ud, altsaa uden Fradrag af de Portioner, som vilde være blevet ydet i 1931; derimod kan man ikke finde det rigtigt at knytte det almindelige pensionsgivende Løntillæg til disse midlertidige Stillinger. Da det trods Stillingens midlertidige Karakter dog viser sig, at nogle Præster i en længere Periode kommer til at gaa som Hjælpepræster, før de kan faa fast Embede, har man ment at kunne foreslaa, at Grundhonoraret efter 3 Aars Tjeneste kan forhøjes med 300 Kr.

Bemærkninger til § 9.

Bestemmelsen kan udgaa, da der ikke mere findes Kateketstillinger.

Bemærkninger til § 10 (ny § 8).

Ligesom i Statstjenestemandsløven har man fundet det rigtigt at lade en eventuel Revision af de særlige Bestemmelser for Færøerne bero, saalænge Spørgsmaalet om Færøernes fremtidige statsretlige Stilling ikke er endelig afgjort.

Til § 11 (ny § 9).

Døvstummepræsterne, der for Tiden lønnes med 5.100 Kr. stigende hvert 3. Aar med 600 Kr. indtil 7.500 Kr., altsaa en Lønning, der ligger imellem 1. og 2.